

تأویل معماری پسامدرن از منظر نشانه شناسی

دکتر امیر مسعود دباغ*، دکتر سید مصطفی مختاباد امرئی**

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۳/۳۰

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۸۹/۱۰/۶

چکیده

معماری در بازآمدهای زیباشناختی جهان امروز، محصولات متفاوتی را از خود به ارمغان نهاده و زمینه ساز قرائت هایی نوین شده است. خوانش های پسین متن معماری، واگشای اندیشه های متغیر پسامدرن بوده است. در این بسامد معماری، همواره با دو عنصر فرم و محتوا معنا می یابد. از دیرباز، همواره تفکیک این دو، سهل و ممتنع می نمود ولی باتوجه به خوانش های مطرح شده در اندیشه معاصر می توان به نشانه شناسی به عنوان ابزاری مهم در دسته بندی برداشت های به دست آمده و معناسازی از لایه های درونی معماری، استناد نمود. نشانه شناسی با دریافت رمزگان زیباشناختی، اجتماعی و فرهنگی هر طرح، مفاهیم مستتر در آن را بازشناخته و ایده های برآمده از رمزگان معماری را هدایت کرده و لایه های درونی و پنهان طرح را تأویل و مکشوف می گرداند. لذا با روش تحلیلی-توصیفی و از منظر نشانه شناختی معماری پسامدرن مورد تأویل قرار گرفت.

واژه های کلیدی

نشانه شناسی معماری، پسامدرن، تأویل، متن، خوانش.

* دانش آموخته دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران. (مسئول مکاتبات)

Email: amir_dabagh@yahoo.com

Email: mokhtabm@modares.ac.ir

** دانشیار دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.